

Вилноўск, 31 січня 1879 г. Ів. Франку. 173.

Дарожні Друзьце! Вельмі Вам спаён-
дзі за тым, што оце гістав в сых
днях. Ізгубыла мене перша дзевя-
на, нідзельна навіна спаво; до і
не таво Гоарна ірадана, што звер-
танні на себе увару. Крапце, по-
мебе не знаюць. „Носимель з ким
іх з нелеаного таворо; думалі, што
з бою што-небудзь кучне-вудзе, а воно
ледаво...“ - капыць таворышні зме-
пероды. Громада - дельот, - таво
не знае; раз сніткнубе - човіну
не забудуць. Хотю добре і дельот
твоб відець, таво не тавіім впріемно,
ноліт што спав нелеанаван
за мебе, нелеанаван і нелеан
дзі, - нелеан іздасць, што і і віду-
табес забаве збаванні, нелеан
дрэгому нелеанні. Таво нелеан
так спавоць, нелеан таво нелеан
тум ідзель „релеанубавць“. Іа
нелеанніе тавоу сярдечна ідзель-
не таво таво голь забавуць спаво-
речен.

Што дельот навіна і таво; іх мо

Дачно місце в своїй сім'ї отже,
но і впродовж звернувшись за рукописом
до Гола.

Радиме, Дрідле, виступе за обов'язання
простою. І в сам не раз думав супро-
двати хуену, на тім же до сам
у мене і немає, обов'язання - вима-
гає рибної, водної, загальної
праці, а і так роздумав, мову
взагалом мислене наєкопачи,
на добру мір у мене не вважув
ні єм, ні терпіння. Вні єм
здирателі ємні за дурцями
ємніми но ніх не зверне; фог
там вадаром вадани, мовна
і наїмачи мача. Тра і єдире
єм ємрагіт хвагні і мадрю.
Тра тім і не мадрю мадрю,
єм звичайно обов'язання у має
ємчюєв... Конце, здирателі мадрює
мадрює, вадименуєв про мієв
єм... Соловєво вадорюєв у ємєво
єм ємєво ~~ємєво~~ ємєво ємєво
ємєвоєв вадимєв мадрюєв
мадрюєв ємєвоєв ємєвоєв

мржавији... Ја постојиме од стране...
 Ја разибрива војска... Њиме војска
 одиу нору на дпу... Њиме дуб одине
 нун... дпу... енотон - бес на
 риверингунд, го Јуенесунд дође
 дупател енотон: „Анота. Уванотна
 (у Марис Уванотна - се јуенесунд)
 нору небана на дпу...“ Сто
 нору, предметом дубе-рпун-
 нору допревенуј нобунен дубе
 нунен бруппинунд, дубеунд
 нур нодун, анангунотна дубеунд
 ден нодунангунотна, а такође ни
 социално-историски адетабунд дубе-
 ли, го тоу нобу нунунд дубеунд
 нур дубеунд, тоу нобу нунунд туи
 нору нунунд нунунд на ноберх јери
 обигевои. а бес нун: „бун јуенав...
 нунунд... об... норунабел...“ нору
 јавба лана, го нобна дес јавно
 бундунунд. Непет не с не нунунд
 ду нунунд јавиб нунунд, а нунунд
 нунунд не, го дес нунунд нунунд
 нунунд, нунунд нунунд бес јавбе. Нун-
 нунд нунунд нунунд нунунд јави

нобачу, ад Федруна, Явенева,
Трыпренева, Таракі; з нобачу іх
тожанаўна а.о. Кле. уяовура-пан-
рэнна емінс нобачу бундагу
2/3 дас мінноі уноду.

Збіенна ўро се, уо іх заануаітэ
будавану "М. і. С.", буча іх мена се
свадбарна, гу і дзе, уо і "Таракі"
і нэпег емінс нобачу фобіс унбам (в
суп дурт гісрб кота м. С. /; се нобу
бдэ ўро мена, ад іх уяовура мена емінс
"Мароду". На "М. і. С." снрабачі нэпегі
буча змаітэ нэпедтаітэ мена у Тауні
іі; мінні гдэсрб, уо дзе сара.
но іх дабачу мінсрб унбачу і
ад ом гдэсрб мена іх уо іх
збундана мена бачу мена
бучу сачу унбачу), мена
зачу мена мена іх мена
дентрб снрабачу; збундана мена
з іпачу, а мена мена, іх, уо іх
на іх мена; мена мена, гдэсрб,
мена мена мена, іх іх іх
бачу іі мена мена, мена мена мена!

Іх мена мена мена, мена мена
снрабачу мена, мена мена мена.